

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny
w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrzkowski

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku pełnomocnika sędziego w st. spocz. ppłk. rez. M. L. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego płk. K. M.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 sierpnia 2015 r.
wniosków M. L. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Izba Wojskowa – Sądu Dyscyplinarnego, przekazanych przez ten Sąd Sądowi Najwyższemu – Sądowi Dyscyplinarnemu do rozpoznania

postanowił:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy Izba wojskowa – Sąd Dyscyplinarny przekazał Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W. – Sądowi Dyscyplinarnemu w trybie art. 37 k.p.k. wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego M.L. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego, a zarazem prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w P. – płk. K. M. za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2014, poz. 782 ze zm.) oraz art. 231 § 2 k.k. i 268 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. – Sąd Dyscyplinarny wyłączył od rozpoznania tego wniosku sędziów: L.H., R. K., R. G. i P. W., uwzględniając ich żądania. Wniosek przedstawiono więc do rozpatrzenia sędziom: T. K., A. K. i A. K., jako jedynym pozostałym sędziom tego Sądu (nie mogli orzekać: prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w W. i sędzia delegowany do pracy w Ministerstwie Sprawiedliwości).

Do rozpoznania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie K. M. do odpowiedzialności karnej na posiedzeniu w dniu 8 maja 2015 r. nie doszło, ponieważ na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. zostały złożone wnioski o wyłączenie od udziału w sprawie: T. K. (o co wnosił K. M.) i A. K. (wniosek złożył oskarżyciel posiłkowy subsydiarny). W tej sytuacji prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w W. na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p. i art. 70 § 1 u.s.w. przekazał wnioski o wyłączenie sędziów T. K. i A. K. do rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izba Wojskowa – Sądowi Dyscyplinarnemu, ponieważ sądy dyscyplinarne orzekają w składzie trzech sędziów (art. 39a § 3 u.s.w.) a nie jest możliwe utworzenie takiego składu (pozostał tylko sędzia A. K.).

Wylosowany skład Sądu Najwyższego w osobach Jerzego Steckiewicza, Mariana Bulińskiego i Jana Bogdana Rychlickiego odroczył posiedzenie w dniu 23 czerwca 2015 r., albowiem wpłynął wniosek oskarżyciela M. L. o wyłączenie tych sędziów od rozpoznania wniosków o wyłączenie sędziów T. K. i A. K. Wniosek o wyłączenie wyżej wymienionych sędziów Sądu Najwyższego został przekazany do rozpoznania temu Sądowi w składzie: Wiesław Błuś, Marek Pietruszyński i Andrzej Tomczyk. Oskarżyciel posiłkowy subsydiarny złożył wniosek o wyłączenie także tych sędziów od rozpoznania wniosków o wyłączenie T. K. i A. K. Wobec tego Sąd Najwyższy Izba Wojskowa – Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 7 lipca 2015 r. na podstawie art. 39a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. 2012, poz. 952 ze zm.) przekazał wnioski o wyłączenie sędziów tego Sądu do rozpoznania Sądowi Najwyższemu – Sądowi Dyscyplinarnemu. Bowiem wnioskami o wyłączenie objęci zostali wszyscy sędziowie Izby Wojskowej Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego, którzy mogli orzekać. Nie jest zatem możliwe rozpoznanie wniosków w tym Sądzie.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Oba wnioski oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego M. L. o wyłączenie od udziału w sprawie sędziów Sądu Najwyższego Izba Wojskowa – Sądu Dyscyplinarnego o rozpoznanie wniosków o wyłączenie sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego w W. – Sądu Dyscyplinarnego: T. K. i A. K. zostały uzasadnione tym, że sędzia K. M. (którego dotyczy wnioski o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej) „pozostaje w osobistej znajomości z sędziami” Sądu Najwyższego – Izba Wojskowa, „z którymi w przeszłości, nie tak odległej, wspólnie orzekał”, będąc delegowany do tego Sądu. Okoliczności te, zdaniem wnioskodawcy, „w odczuciu społecznym i u każdego postronnego obserwatora, mogą wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziów orzekających w Sądzie Najwyższym Izbie Wojskowej Sądzie Dyscyplinarnym w sprawie dotyczącej ich kolegi, z którym łączy ich osobista znajomość”. Rzecz jednak w tym, co umknęło wnioskodawcy, że sędziowie Izby Wojskowej Sądu Najwyższego mają rozstrzygać nie w sprawie sędziego K. M., lecz w kwestii ewentualnego wyłączenia sędziów T. K. i A. K. z Wojskowego Sądu Okręgowego w W. Okoliczności, o których mowa w art. 41 § 1 k.p.k., mogące wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, musiałby więc dotyczyć tych sędziów oraz sędziów T. K. i A. K. Wnioskodawca takich okoliczności nie wskazał, ani nie ujawniły się w niniejszej sprawie. Sprawowanie przez Izbę Wojskową Sądu Najwyższego ustawowego nadzoru judykacyjnego nad wojskowymi sądami okręgowymi nigdy nie może stanowić okoliczności wywołujących wątpliwości co do bezstronności sędziów Sądu nadzorującego.

Dlatego orzeczono jak na wstępie.

W toku dalszego postępowania w incydentalnej kwestii wyłączenia sędziów będzie możliwość ewentualnego odpowiedniego stosowania art. 41 § 2 k.p.k., które nie jest rozstrzygnięciem w przedmiocie udziału sędziego w sprawie.